

Dzień dobry,

Na dzisiejszych zajęciach z historii zapoznam Cię z działalnością Adama Michnika, Jacka Kuronia i Edwarda Gierka.

Oto pierwszy z nich, Adam Michnik .

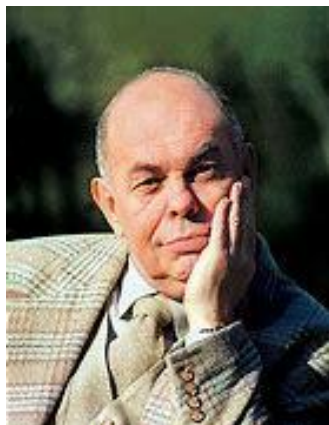

Adam Michnik (ur. 17 października 1946 w Warszawie) – polski publicysta, eseista, pisarz, historyk i działacz polityczny. W latach 1968–1989 dysydent i jeden z głównych działaczy opozycji demokratycznej w PRL. Od 1989 redaktor naczelny „Gazety Wyborczej”. Kawaler Orderu Orła Białego.

W czasie studiów należał do kręgu „komandosów”, czyli grupy osób, która przeszkadzała w trakcie posiedzeń PZPR. Został wydalony z Uniwersytetu Warszawskiego, co przyczyniło się w 1968 do zajścia wydarzeń marcowych. W latach 70. był działaczem Komitetu Obrony Robotników, a od 1980 działaczem NSZZ „Solidarność”, więzionym i represjonowanym jako więzień polityczny. Był wykładowcą Towarzystwa Kursów Naukowych. W czasie stanu wojennego został internowany i oskarżony o próbę obalenia ustroju socjalistycznego. W 1989 wziął udział w obradach Okrągłego Stołu po stronie solidarnościowej. Od 1989 do 1991 sprawował mandat posła na Sejm X kadencji.

Po Okrągłym Stole Lech Wałęsa powierzył mu misję zorganizowania dużej, ogólnopolskiej gazety codziennej, mającej być organem Komitetu Obywatelskiego przed zbliżającymi się pierwszymi częściowo wolnymi wyborami parlamentarnymi. Gazeta ta została nazwana „Gazetą Wyborczą” i początkowo posługiwała się znaczkiem „Solidarności”. Po zorganizowaniu pisma Adam Michnik został przez Lecha Wałęsę mianowany redaktorem naczelnym. W 2002 na łamach „GW” upublicznił fakt złożenia mu propozycji korupcyjnej przez Lwa Rywina, co doprowadziło do wybuchu tzw. afery Rywina.

Druga z postaci to Jacek Kuroń.

Jacek Jan Kuroń (ur. 3 marca 1934 we Lwowie, zm. 17 czerwca 2004 w Warszawie) – polski polityk, historyk, działacz tzw. czerwonego harcerstwa, jeden z przywódców opozycji w okresie PRL. Kawaler Orderu Orła Białego.

Poseł na Sejm X, I, II i III kadencji (1989–2001). Dwukrotny minister pracy i polityki socjalnej: w latach 1989–1991 w rządzie Tadeusza Mazowieckiego i w latach 1992–1993 w rządzie Hanny Suchockiej. Kandydat na urząd prezydenta RP w wyborach w 1995.

Wielki rozgłos przyniosły Jackowi Kurońowi organizowane przez niego akcje społeczne (m.in. Fundacja "Pomoc Społeczna SOS"), mające łagodzić skutki transformacji gospodarczej. Słynnym przedsięwzięciem były „zupy Kurońa”. Wiele sympatii i wdzięczności przyniosła mu akcja „Podarujmy dzieciom lato, podarujmy zdrowie”. Do języka polskiego na stałe wszedł termin „kurońówka” na określenie zasiłku dla bezrobotnych. Był wielkim orędownikiem pojednania i wzajemnego zrozumienia Polaków i Ukraińców, niestrudzenie zajmował się też prawami mniejszości narodowych.

Ostatnim bohaterem zajęć jest Edward Gierek

Edward Gierek (ur. 6 stycznia 1913 w Porąbce, zm. 29 lipca 2001 w Cieszynie) – polski polityk, działacz komunistyczny, w latach 1970–1980 I sekretarz KC PZPR, poseł na Sejm PRL I, II, III, IV, V, VI, VII i VIII kadencji. Członek Rady Państwa (1976–1980), w latach 1971–1981 członek prezydium Ogólnopolskiego Komitetu Frontu Jedności Narodu. Budowniczy Polski Ludowej.

Tzw. *gierkowska dekada*, czyli okres sprawowania przez Edwarda Gierka władzy w latach 1970–1980, charakteryzowała się w pierwszej połowie dynamicznym rozwojem gospodarczym Polski, aby w drugiej połowie zakończyć się wieloaspektowym kryzysem gospodarczym, który w efekcie doprowadził do kresu jego rządów oraz w dalszej perspektywie do upadku systemu socjalistycznego w Polsce.

Aneta Trojanowska